

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Stanislaus Kostka. 13. Novemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

est inimicus Dei. Heu! quàm metuendum est lethale peccatum, cum tot bonis hominem privet, tótque objiciat malis.

2. In futura autem vita mortale quodcunq̄ue peccatum æternis ignibus punietur: ita est, quisquis lethalis noxæ conscius obierit, nunquam Paradisum, nunquam Deum visurus est, imo verò in omnibus corporis partibus, in omnibus animæ facultatibus igne durissimo cruciabitur, nec ad tempus quidem, sed in æternum. Jam dæmones sustinent, jam damnati hujus ignis acerbitem patiuntur, & patientur per æternitatem; nec injuriâ nam æquum est, ut æternum crucientur, *qui voluissent sine fine vivere, ut possent sine fine peccare.* Greg.

3. Nihil dæmoni jucundius, nihil Jesu, nihil Mariæ, nihil sanctis omnibus molestius nihil tibi calamitosius feceris, quam si commiseris peccatum. Me miserum? quid ego, qui me tantum amo, volens ac lubens ruo in barathrum? Heu! ut placeam dæmoni, qui toties me malè habuit.

S. STANISLAUS KOSTKA.

13. Novemb.

*Fidelis Deus, per quem vocati estis in
Societatem filii ejus, Jesu Christi
Domini nostri.* Paul. I. ad Cor. I.

Sta-

STanislaus ex illustri apud Polonos Koska-
 rum familiâ cum Viennæ Rhetoricæ ope-
 ram daret, Mariam ferè laudandam sibi sum-
 psit, latum videlicet Oratori campum. A fra-
 tre majore etiam verbera passus non tamen
 ideò minus aut virtutem coluit, aut sacrum
 epulum frequentavit, ad quod semper pridia-
 no jejunio famem acuebat. Inde hoc ipsum
 agro, cum ter irruentem in se Stygis Cerbe-
 rum Crucis signo fugasset, D. Barbara inter
 Angelos ministravit; mox ipsa Mater languen-
 tem recreavit, collocato puero Jesu in decum-
 bentis lectulo; abiens deinde monuit, Socie-
 tati Jesu nomen daret. Cui rei cum obicem
 posituri essent frater ac parentes, fugâ elapsus
 Dilingæ in Convictorum ædibus tam nobilis
 hospes Mediastinum egit: Romæ in Societa-
 tem receptus iis divini Amoris facibus arsit,
 ut recreare frigidâ pectus æstuans fuerit neces-
 se. Itaque coelo jam maturus cum prælegi sibi
 Patronorum nomina (Menstruorum præci-
 puè) jussisset, nunc in Jesu effigie vulnera,
 nunc in Mariæ ubera deosculans, & utriusque
 nomina inclamans expiravit, pridie Virginis
 assumptæ; quam num amaret rogatus, quid
 ni, inquiebat, Mariam amem Matrem meam?
 ita enim eam appellitabat novos semper de il-

lâ titulos & magnifica verba excogitans. Utrique igitur Maria mater Stanislai, sed & filius Stanislai Mariæ fuit. Utinam plures fratres numeraret. *Ex Franc. Sacchino.*

M E D I T A T I O.

De vita S. Stanislai.

1. **H**ic sanctus Adolefcens pietate erga Mariam, affiduo pœnitentiæ, & Eucharistiæ usu, carnis maceratione illibatam confervavit puritatem. Ni pietati, ni mortificationi deditus fueris, brevi puritati tuæ jacturam facies. Hæc duo requiruntur ad sanctitatem, pietas & mortificatio: primâ conjungimur Deo, alterâ sejungimur à rebus creatis.

2. Cum esset in tyrocinio Societatis Jesu, eo prope modum ardore pœnitentiam complectebatur, quocumque complexus esset, qui alias fuisset omnium sceleratissimus. Si per gratiam Iesu Christi solutus es vinculis hujus sæculi alia solve vincula, quibus tibi ipsi alligaris. Vince te ipsum, qui mundum vicisti. Vincenti se dabitur palma immortalis. *Non enim tum vincit, cum exiit athleta, qui idem nudatur, ut incipiat dimicare: cum legitime certaverit, coronandus. Paulin.*

3. Stanislaus ardore divino consumptus est, sine dolore, sine timore, sine tristitia: non ægrè parentes, divitias, voluptates relinquebat: quippe jam dudum eareliquerat omnia. Imò cum incredibili suavitate prægustabat paratam mercedem iis, qui relictis omnibus secuti sunt Dominum Jesum. Religionis via, quæ transit angusta est, non diffiteor, at ducit ad cœlum;

lata

lata & facilis est mundi via, at ducit sæpè sæpius ad infernum.

S. LAURENTIUS Episc.

14. Novemb.

Charitas non emulatur, non agit perperam. S. Paul. 1. ad Cor. cap 13.

Parentem Laurentii nostri fuisse ajunt Mauritium inter hybèrniæ proceres latissimè imperantem. Ob id cùm oculi Regi Dermicio dolerent, Mauritiuſ fidei suæ obsidem in filio, quem natu minimum & charissimum habuit, animum dedit. Et poterat suavissima pueruli indoles barbarum licet cujusvis pectus expugnare. Unus Dermicius Rex gratulatus sibi est, quod ægrè denique patri in filio posset facere. Quare innocentissimam animulam vinciri jubet & in Insulam desertam asportari squalore & sordibus reo utique quam obsidi similiorem. Subjecit ea res justas iræ faces Mauritio, ut è satellitio regio duodenas etiam ipse vinc̄tos abduceret morituro filio, nisi in tempore hic redderetur, omnes uni parentaturos. Mitius proin habitus, & in sacrorum hominum sinu eductus. Abbas Gлиндalacensibus, tum Dublinensibus Archiep. datus,